

METODIKA PLÁNOVÁNÍ PALEBNÉHO NIČENÍ NEPŘÍTELE VE ŠTÁBU RVD DIVIZE

Konkrétnímu plánování palebného ničení nepřítele na stupni divize—dělostřelecká skupina (oddíl) je v poslední době věnována velká pozornost.

Článkem chci přispět ke sjednocení názorů a metodik plánování bojového použití raketového útvaru a dělostřelectva divize. Jako příklad jsem zvolil metodiku práce štábu RVD svazku (dělostřelecké skupiny, oddílu) při zasazení divize do útoku po přesunu z hloubky.

Základem plánování palebného ničení nepřítele na stupni RVD divize je stanovení požadovaného stupně (ukazatelů) palebného ničení a určení celkového objemu cílů, které je nutné při zasazení a v průběhu bojové činnosti v předpokládané bojové sestavě nepřítele umlčet (zničit).

Na základě stanoveného objemu úkolů pro raketový útvar a dělostřelectvo štáb RVD divize s využitím taktických propočtů stanoví: uskupení dělostřelectva k plnění určených úkolů, strukturu a dobu trvání jednotlivých období palebného ničení.

K dalšímu podrobnému plánování palebného ničení, které uskutečňuje štáb RVD divize a dělostřelecké skupiny, je nutné v rozhodnutí velitele divize stanovit především pořadí a způsoby palebného ničení nepřítele.

Možný metodický postup při plánování ve štábu RVD divize — viz **obr. 1**. Hlavním obsahem činnosti náčelníka RVD po schválení návrhů na použití raketového útvaru a dělostřelectva divize a přijetí rozhodnutí velitelem, je rozdělení objektů k ničení mezi vykonavatele (dělostřelecké skupiny) a vydání úkolů podřízeným stupňům velení.

Přidělování cílů nesmí být šablonovité a musí odpovídat těmto zásadám:

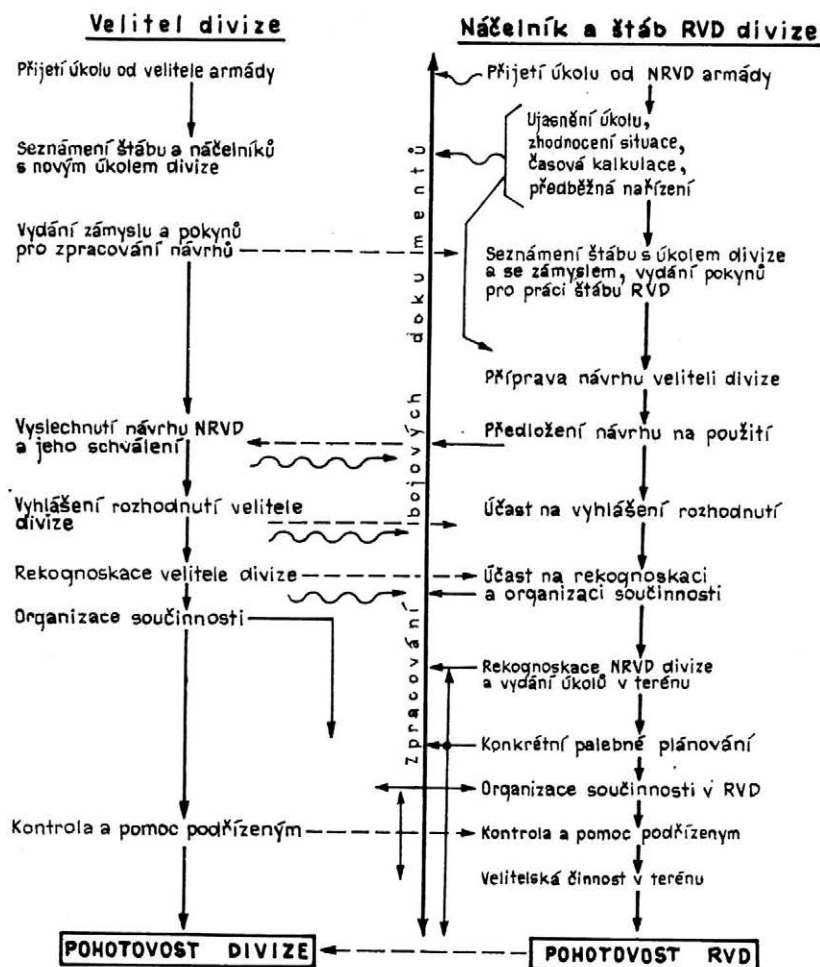
- cíle jsou rozdělovány s ohledem na bojové možnosti dělostřeleckých skupin s využitím nejefektivnějších prostředků k jejich ničení,

- jednotlivé druhy cílů jsou vykonavateli určovány v souladu s řádem rozboru zpráv,

- musíme respektovat polohu cíle a palebné jednotky v terénu, aby palba byla vedena na nejvýhodnějších dálkách střelby,

- plnění palebných úkolů musí vytvářet výhodné podmínky k součinnosti dělostřelectva se vševojskovými útvary,

- cíle pro PDS (plukovní dělostřelectvo) jsou určovány především v pásmu daného pluku, na předním okraji a v blízkosti hloubce, pro DDS převážně na směru hlavního úderu divize,

Obr. 1

— důležité cíle v bojové sestavě nepřítel, taktické prostředky jaderného napadení, dělostřelecké baterie a zálohy je nutné ničit a umiřovat divizním (armádním) dělostřelectvem,

— v neposlední řadě zvažujeme i možnosti dělostřeleckých skupin v pozorování a opravování palby.

Z uvedených zásad vyplývá, že vydání konkrétních úkolů vykonavatelům a podrobné palebné plánování může náčelník RVD uskutečnit jen v terénu, tzn. v prostoru velitelsko-pozorovacích stanovišť.

Proto je nutné včas vysílat průzkumné (rekognoskační) skupiny do prostoru plánované čáry zasazení a rozvinout prostředky průzkumu, které jsou povinny získat konkrétní podklady k plánování palebného ničení nepřítel.

Možnou metodiku a časovou posloupnost plnění jednotlivých opatření při plánování bojového použití a palebného ničení nepřítel ve štábech RVD divize — viz **obr. 2 a 3**.

Když velitel divize vyhlásí rozhodnutí, odjíždí náčelník RVD s dalšími funkcionáři svého štábu (NŠ, operačním důstojníkem, náčelníkem průzkumu, velitelem spojovací čety) do prostoru velitelsko-pozorovacího stanoviště, kde vykoná rekognoskaci a organizuje průzkum nepřítel (získává podklady k palbě od vojsk v do-tyku).

Současně na nižších stupních velení vyjždějí na čáru zasazení i velitelé dělostřeleckých skupin (oddílů) a náčelníci dělostřelectva motostřeleckých pluků se svými orgány. Z hlediska potřeb konkrétního plánování v terénu je nutné skupiny vybavit přístroji k pozorování, průzkumu nepřítel, řízení palby a pomůckami k plánování.

Za těchto podmínek může náčelník RVD přistoupit k souběžnému plánování palebného ničení nepřítel a na všech stupních velení dělostřelectva organizovat vydání palebných úkolů s jejich současným zplánováním v terénu. Takto pojeté konkrétní plánování umožňuje doručení palebných úkolů až k jednotlivým vykonavatelům, včetně upřesnění cílů v terénu v relativně krátké době.

Náčelník raketového vojska a dělostřelectva divize vydává úkoly podřízeným tak, že postupně po jednotlivých obdobích palebného ničení určuje v terénu dosud zjištěné cíle (včetně jejich rozměrů) a ty přiděluje dělostřeleckým skupinám. Náčelník průzkumu RVD očisluje každý cíl, udá jeho charakter, rozměry a pravouhlé souřadnice. Operační důstojník štábu RVD divize vynáší cíle na přístroj k řízení palby (na

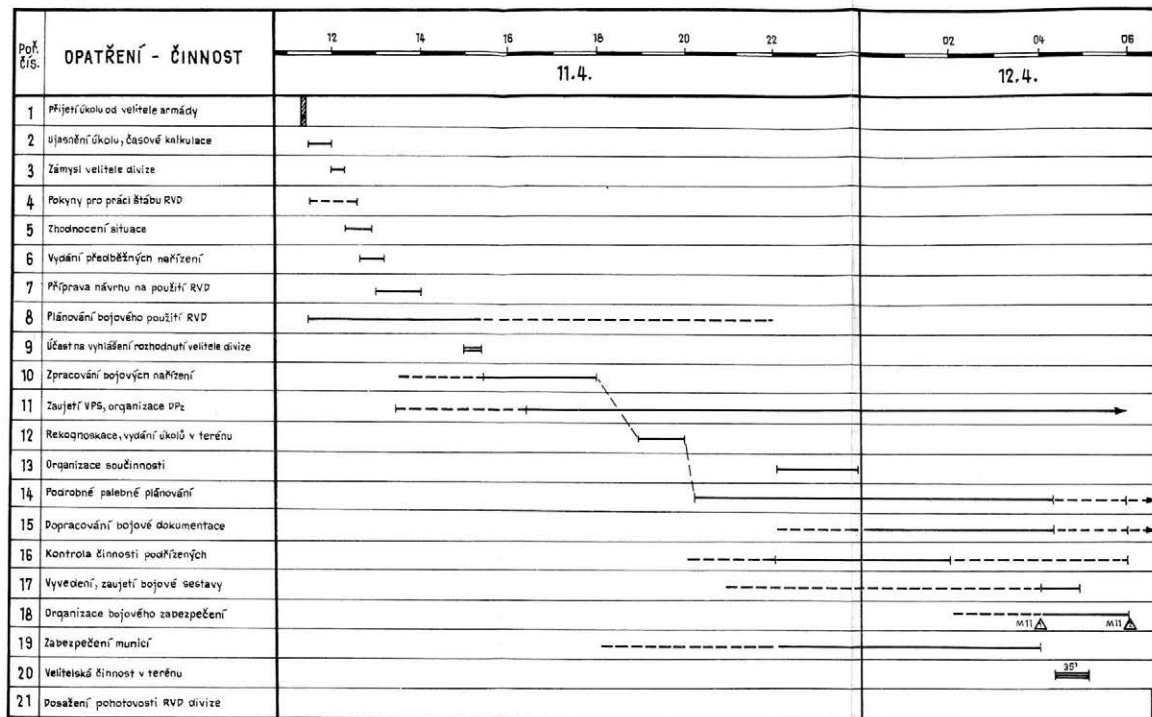
mapu). Náčelník štábu RVD navrhuje zařazení cílů do struktury palebného ničení, např. do jednotlivých palebných přepadů v dělostřelecké přípravě zteče. Dále zaznamenává potřebné údaje do Tabulky paleb dělostřelectva divize.

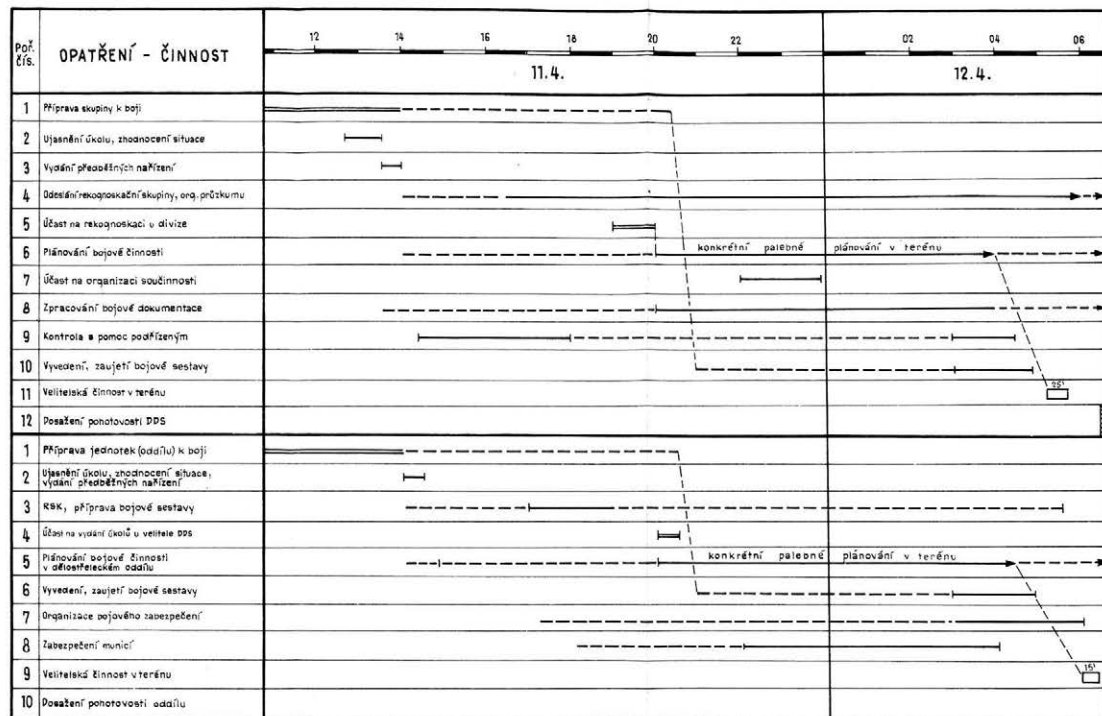
Současně s touto činností probíhá nepřetržitý průzkum nepřítel všemi druhy. Z vyhodnocovací ústředny divize (armády) přicházejí průběžně nové podklady ke konkrétnímu plánování palebného ničení, na něž náčelník RVD ihned reaguje. Ve vydávání úkolů pokračuje až do vyčerpání všech zjištěných cílů. Uvedeným způsobem je v terénu možné upřesnit vykonavatelům za 90—120 minut přibližně 50—70 cílů v závislosti na době jejich zjištění. Na závěr náčelník RVD podřízeným upřesní cíle (objekty), které je nutné do zahájení palebného ničení nepřítel zjistit. Příslušníci štábu RVD po ukončení činnosti pokračují v plánování (v prostoru VPS). Další palebné úkoly vydává náčelník RVD podřízeným pomocí pojittek.

Výsledkem plánování paleb na stupni RVD divize je Grafikon palebného ničení nepřítel raketovým útvarem a dělostřelectvem divize a Tabulka paleb dělostřelectva divize, které však v tomto období nejsou ukončenými dokumenty. Jejich obsah je nepřetržitě upřisňován až do zahájení palebného ničení nepřítel.

Velitelé dělostřeleckých skupin po vydání úkolů (které vydává náčelník RVD divize) odjíždějí na svá velitelsko-pozorovací stanoviště, kde je očekávají jejich skupiny pro plánování (náčelník štábu, operační důstojník a náčelník průzkumu).

Vydání úkolů na stupni dělostřelecká skupina se dále zúčastní: velitelé oddílů, jejich náčelníci štábů (střeletci důstojníci) s počtáři. Velitelé dělostřeleckých skupin po topografické a taktické orientaci přistoupí k vydání úkolů a ke konkrétnímu plánování paleb se stejným metodickým postupem jako u divize. Velitel skupiny přiděluje cíle oddílům podle jejich konkrétních palebných možností (výzbroje, umístění bojové sestavy) a schopnosti co nejeefektivněji splnit daný palebný úkol. Na stupni dělostřelecká skupina je nutné vyhodnotit charakter cíle, vypočítat prvky střelby na zjištěné cíle a uskutečnit jejich kontrolu. Přitom je důležité, aby velitelé oddílů přesně pochopili úkoly (cíle). Výslednými dokumenty při plánování paleb na stupni dělostřelecká skupina jsou Mapa pro řízení dělostřelecké skupiny a Tabulka paleb skupiny, které se nepřetržitě doplňují novými úkoly a cíli zjištěnými průzkumem.

Po ukončení činnosti na stupni dělostřelecká skupina odjíždějí velitelé oddílů na svá velitelsko-pozorovací stanoviště, kde organizují vydání úkolů a další podrobné palebné plánování v oddíle.

K souběžnému plánování paleb na stupni dělostřelecký oddíl a vydání palebných úkolů velitelům dělostřeleckých jednotek v terénu je potřeba, aby na velitelsko-pozorovacím stanovišti byli přítomni NŠ oddílu (střelecký důstojník) s počtářem, náčelník průzkumu s prostředky průzkumu, velitelé baterií a počtáři baterií s přístroji k řízení palby.

Dobu, kdy se velitelé jednotek (skupin) zúčastňují rekognoskace a vydání úkolů u nadřízeného velitele (náčelníka), musí nižší stupně velení využít k rozvinutí průzkumných sil a prostředků (VPS), seznámení se situací na předním okraji, rekognoskaci bojové sestavy a k získání podkladů pro výpočet prvků střelby.

Velitel oddílu po topografické a taktické orientaci seznámí podřízené s úkoly oddílu. V dalším postupně udává v terénu cíle určené oddílu k umlčení (zničení) a tyto přiděluje bateriím. Náčelník štábu u každého cíle zapíše vykonavatele, stanoví spotřebu střeliva a metodiku palby. Výpočty prvků střelby (počtáři baterií i oddílu) se porovnají a po kontrole je nařídí velitel zapsat do záznamů velitelů baterií a zakreslit do pracovních map.

Náčelník štábu oddílu s využitím pomůcek k plánování palebného ničení nepřite-

le zpracovává současně s touto činností Tabulku paleb oddílu.

Vypočítané topografické prvky je nutné u **baterií**, po zaujetí palebných postavení, opravit o povětrnostní, balistické (individuální) opravy o zapsat je do záznamů staršího důstojníka baterie a velitelů děl.

Na všech stupních velení, až do zahájení palebného ničení, pokračujeme ve zjišťování (upřesňování) cílů k palbě v souladu s taktickými propočty. Nově zjištěné cíle jsou předávány nadřízeným podle řádu rozboru zpráv. Změnu polohy cíle a jeho zrušení je nutné pečlivě zaznamenat ve všech uvedených dokumentech.

Konkrétní plánování palebného ničení nepřítele probíhá po celou dobu až do zahájení plnění úkolů. Štáby zpracují bojové dokumenty a kontrolují plnění určených úkolů a připravenost dělostřeleckých jednotek k palbě.

Před zahájením palebného ničení nepřítele náčelník raketového vojska a dělostřelectva divize vyhodnotí naplněnost Grafikonu palebného ničení a Tabulky paleb dělostřelectva divize a vydá úkoly k doplnkovému průzkumu cílů a organizuje s veliteli skupin (oddílů, baterií) velitelskou činnost v terénu. Zde upřesní úkoly (nové cíle) na základě vzniklé změny v bojové sestavě nepřítele i vlastních vojsk. Na velitelsko-pozorovacích stanovištích zůstává v této době jen nezbytný počet důstojníků, orgány průzkumu a spojení.

Výhodou této metodiky je souběžné a reálné plánování paleb na všech stupních velení, vydání konkrétních palebných úkolů až k vykonavatelům v krátkém čase, včetně kontroly výpočtu prvků ke střelbě. Cílem a smyslem metody je maximálně zkrátit proces od zjištění cíle do vydání konkrétního palebného úkolu až k palebné jednotce. Poznatzky získané z ukázkových zaměstnání, cvičení s vojsky i praktické návyky potvrzují nutnost, reálnost a plnou použitelnost uvedené metodiky práce dělostřeleckých velitelů a štábů, jak v útočném, tak i v obranném boji vševojskového svazku.

POZNÁMKA REDAKCE: Autor článku popsal jednu z možných metod plánování palebného ničení nepřítele s cílem přiblížit činnost velitelů a štábů konkrétním podmínkám na bojišti. Redakce žádá čtenáře, aby dalšími články, ve kterých zobecní vlastní zkušenosti a poznatzky, přispěli k rozpracování této problematiky.